

„EEN UIT HET ARMENHUIS.”

DOOR

TRUIDA KOK.

„Wat zei dominee er van?” vroeg de rijke boerin van de Berkenhoeve aan haar man.

„Hij zei niet veel,” antwoordde hij kort.

„Nou ja, maar vond hij het goed?”

„Niet zoo bar; toen ik hem vertelde, dat jij je kinders niet onder hetzelfde dak wilde hebben met zóó eentje, toen zei hij: dat valt me van je vrouw tegen, Velders — twee keer zei hij 't achter elkaar, net zoo als hij wel doet, wanneer hij op stoel staat.”

„En 't eind, Jan?” vroeg de vrouw wat driftig en ongeduldig.

„Nou, we zijn nog als goede vrienden gescheiden.”

„Je hebt toch niet gezegd, dat ik 't verzonnen heb, van je weet wel?”

„Wis en waarachtig.”

„O.” Ze sloot haar lippen stijf op elkaar en haar oogen keken strak en koud over de stoppelvelden, waar 't koren aan schooven stond naar de bloeiende, heuvelachtige hei.

Ze zwegen even, tot zij weer ongeduldig vroeg: „Kom, Jan, vertel nou heelemaal hoe 't ging, want als dominee 't in zijn hoofd haalt om hier nog eens bij mij te komen zaniken, dan weet ik ten minste, waar ik aan toe ben.”

„Nou dan, ik zei, dat ik een brief van 't armbestuur uit Amersfoort had, waarin stond, dat mijn broer gestorven was en een kind van tien jaar achterliet, dat ik er zooveel als voogd over was en dat 't hier op neerkwam, dat het meisje voor mijn rekening was en” ... Jan zuchtte ...

„Alles!” moedigde ze hem aan.

„Dat broer Hein en ik gedurig arremoei (ruzie) met elkaar gehad hadden, eerst om de vrouw die hij nam, zoo'n kermiswif, toen dat hij zelf ook tot zoo'n troep ging hooren, er bij bleef na zijn vrouws dood en dat jij jou Willempie en Mieke niet met een meisje liet reilen en zeilen, dat in zoo'n woonwagen was opgevoed, dat zei ik ... een finaal bedelaarskind.” Ze knikte tevreden, „en toen, Jan?”

„Tut, tut,” antwoordde dominee, „'t kan toch wel een aardig, lief kind wezen. Nou, in mijn hart gaf ik den man gelijk. Heinbroer was ook zoo'n aardige jongen, een guit, alleen zoo razend driftig ... maar ... ik dacht aan jou en zei aldoor maar: de vrouw is er zoo tegen, ze zal 't niet willen.